

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING**af 4. april 2017****om fælles specifikationer for kompetente nationale myndigheders udøvelse af nogle af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter****(ECB/2017/10)****(2017/C 120/02)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 1 og stk. 5, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) er ansvarlig for Den Fælles Tilsynsmekanismes (Single Supervisory Mechanism, SSM) effektive og konsekvente virkemåde. ECB overvåger systemets funktion med henblik på at sikre en konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder og konsekvens i tilsynsresultaterne på tværs af de deltagende medlemsstater.
- (2) ECB skal sikre en konsekvent anvendelse af de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1024/2013 og forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾.
- (3) Som den kompetente myndighed i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013, for så vidt angår kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante, har ECB udøvet en række valgmuligheder og skøn, som er fastsat i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)⁽³⁾. I tillæg hertil fastsætter ECB i sin vejledning af november 2016 om de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten (herefter »ECB's vejledning«), et fælles sæt specifikationer for udøvelsen af visse valgmuligheder i de enkelte tilfælde efter en individuel vurdering af ansøgninger fra kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og i henhold til del IV og artikel 147, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014.
- (4) Med henblik på at fremme en fælles tilsynsmetode for kompetente nationale myndigheder ved vurderingen af den individuelle udøvelse af valgmuligheder og skøn kan ECB i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 vedtage en henstilling om de specifikationer, der skal anvendes ved vurderingen af ansøgninger fra mindre signifikante institutter.
- (5) Et fælles sæt specifikationer for den individuelle udøvelse af valgmuligheder og skøn er nødvendig, på den ene side for at fremme konsistens, effektivitet og gennemsigtighed i tilsynet med mindre signifikante institutter inden for SSM, og på den anden side for at fremme ensartet behandling af signifikante og mindre signifikante institutter samt lige vilkår for alle kreditinstitutter inden for de deltagende medlemsstater, hvor dette er nødvendigt. Samtidig skal der tages hensyn til proportionalitetsprincippet og de berettigede forventninger, som kreditinstitutter under tilsyn har.
- (6) Med henblik herpå har ECB identificeret en række valgmuligheder og skøn blandt dem, der er omfattet af ECB's vejledning, som passende vil kunne udøves på samme måde for så vidt angår signifikante og mindre signifikante institutter. ECB har endvidere identificeret andre valgmuligheder og skøn, heraf to valgmuligheder og skøn af generel karakter, som omhandlet i artikel 380 og artikel 420, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, til hvis udøvelse ECB anbefaler anvendelsen af en specifik fremgangsmåde for så vidt angår mindre signifikante institutter.
- (7) Med hensyn til de valgmuligheder og skøn, der vedrører konsolideret tilsyn og undtagelser fra tilsyns krav, bør de kompetente nationale myndigheder opfordres til at anvende en forsigtig fremgangsmåde i forbindelse med sådanne undtagelser på individuelt grundlag, på linje med henstillingerne i afsnit II i kapitel 1 i ECB's vejledning. Med hensyn til likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau anbefaler ECB en specifik fremgangsmåde for mindre signifikante institutter, da ikke alle specifikationer til vurderingen af ansøgninger omfattet af ECB's vejledning er relevante for disse institutter.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/445 af 14. marts 2016 om udøvelsen af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) Der bør være en konsekvent og forsigtig fremgangsmåde på tværs af SSM vedrørende de valgmuligheder og skøn, der vedrører kapitalgrundlag og -krav, som fastsat i afsnit II i kapitel 2 og 3 i ECB's vejledning, da disse tilsynsavgørelser påvirker størrelsen af det tilgængelige kapitalgrundlag og dets kvalitet. Det samme gælder hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter eller minoritetsinteresser, som under visse betingelser kan inkluderes i det anerkendte kapitalgrundlag. Endvidere bør standardmetoden, den interne rating-baserede metode, den interne modelmetode og den interne modelmetode til beregningen af kapitalgrundlagskrav anvendes på samme måde for alle kreditinstitutter på tværs af SSM med henblik på at sikre lige vilkår. Også med henblik herpå bør vurderingen af opfyldelsen af kravene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ om tilladelse til anvendelsen af en nulprocentsrisikovægtning til beregningen af kapitalgrundlagskrav for gruppeinterne eksponeringer baseres på et fælles sæt af specifikationer. ECB har imidlertid identificeret nogle valgmuligheder og skøn, der vedrører kapitalgrundlag og -krav, for hvilke det er nødvendigt at anvende en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter.
- (9) For så vidt angår valgmuligheder og skøn vedrørende institutter, som har indgået en institutsikringsordning, anbefales anvendelsen af et fælles sæt specifikationer til vurderingen af ansøgninger om undtagelser som fastsat i afsnit II i kapitel 4 i ECB's vejledning med henblik på at opnå et konsekvent tilsyn, da institutsikringsordninger typisk består af både signifikante og mindre signifikante institutter. Med hensyn til beholdninger i institutter, som falder ind under institutsikringsordninger efter artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, anbefales en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter imidlertid for at reducere den administrative byrde for disse institutioner mest muligt.
- (10) Med hensyn til opfyldelsen af kravene til store eksponeringer bør fremgangsmåden fastsat i afsnit II i kapitel 5 i ECB's vejledning for så vidt angår signifikante institutter anvendes, også i relation til mindre signifikante institutter med henblik på at fremme en forsigtig behandling af store eksponeringer for alle kreditinstitutter inden for SSM, således at koncentrationsrisici håndteres tilstrækkeligt og begrænses.
- (11) ECB anbefaler en konsekvent og forsigtig fremgangsmåde med hensyn til de valgmuligheder og skøn, der vedrører likviditetskrav, som fastsat i afsnit II i kapitel 6 i ECB's vejledning, da disse valgmuligheder og skøn påvirker beregningen af likviditetsdækningskravene, eksempelvis ved at specificere behandlingen af specifikke indgående og udgående pengestrømme. For så vidt angår satserne for udgående pengestrømme fra ikkebalanceførte handelsfinansieringsprodukter kan de kompetente nationale myndigheder anvende en pengestrømsats på under 5 %, hvis den gældende pengestrømsats er blevet justeret på grundlag af statistisk dokumentation.
- (12) For så vidt angår indrømmelsen af undtagelsen for kreditinstitutter, der er fast knyttet til et centralt organ, som fastsat i artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36/EU⁽²⁾, anbefales fremgangsmåden fastsat i afsnit II i kapitel 8 i ECB's vejledning i relation til mindre signifikante institutter for at opnå lige vilkår.
- (13) Med hensyn til de valgmuligheder og skøn, som vedrører ledelsesordninger og tilsyn, anbefales en forsigtig og konsekvent fremgangsmåde, som fastsat i afsnit II i kapitel 11 i ECB's vejledning, med henblik på at befordre, at alle kreditinstitutter underlægges passende ledelseskra. En specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter med hensyn til kombinationen af risiko- og revisionsudvalg anses som passende i lyset af proportionalitetsprincippet.
- (14) Endvidere omfatter denne henstilling de valgmuligheder og skøn, som vedrører samarbejdet mellem myndighederne, da det er nødvendigt at sikre et smidigt samarbejde inden for SSM.
- (15) For så vidt angår bilaterale aftaler om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater i henhold til artikel 115, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, er der behov for en specifik fremgangsmåde i relation til mindre signifikante institutter, da denne valgmulighed er tilgængelig for den kompetente myndighed, som har ansvaret for tilladelserne. I henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 har ECB enekompetence til at meddele kreditinstitutter tilladelse og at inddrage kreditinstitutters tilladelser, og det er derfor nødvendigt at inddrage ECB i etableringen af bilaterale aftaler om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater —

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

FØRSTE DEL

GENERELLE BESTEMMELSER

I.

1. Genstand og anvendelsesområde

Denne henstilling fastsætter principperne for udøvelsen af nogle af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter.

2. Definitioner

I denne henstilling finder definitionerne i forordning (EU) nr. 1024/2013, forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17), forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61⁽¹⁾ anvendelse.

ANDEN DEL

VALGMULIGHEDER OG SKØN, HVOR EN SPECIFIK FREMGANGSMÅDE FOR MINDRE SIGNIFIKANTE INSTITUTTER ANBEFALES

II.

Undtagelser fra tilsynskrav

1. Artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau

I forbindelse med gennemgangen af ansøgninger om likviditetsundtagelser på grænseoverskridende niveau skal de kompetente nationale myndigheder vurdere opfyldelsen af samtlige de forpligtelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvende de vurderingsspecifikationer, der er fastsat i afsnit II, kapitel 1, stk. 4, i ECB's vejledning, med undtagelse af specifikationerne i artikel 8, stk. 3, litra b).

III.

Kapitalkrav

1. Artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer

Med hensyn til eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer bør den kompetente nationale myndighed koordinere med ECB for så vidt angår vurderingen af betydelige potentielle koncentrationsproblemer i den pågældende deltagende medlemsstat, inden den træffer beslutning om delvist at undtage fra anvendelsen af artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og tillade kreditkvalitetstrin 2 for op til 10 % af den samlede eksposering af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer.

2. Artikel 311, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Behandling af eksponeringer mod centrale modparter

2.1. En kompetent national myndighed bør tillade et kreditinstitut at anvende de regler, der er fastsat i artikel 310 i forordning (EU) nr. 575/2013, for dets handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonden til en central modpart, hvor den centrale modpart har meddelt kreditinstituttet, at den er ophørt med at beregne den hypotetiske kapital (K_{CCP}) i henhold til artikel 311, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

2.2. Med henblik på stk. 2.1 bør de kompetente nationale myndigheder i kontrollen med årsagerne anvende ECB's konklusioner for så vidt angår den samme centrale modpart i forbindelse med vurderingen af gyldigheden af årsagerne til, at den centrale modpart er ophørt med at beregne K_{CCP} (den hypotetiske kapital).

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskravene for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

3. Artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelse i tilfælde af systemsvigt

- 3.1. Hvis der opstår et omfattende svigt i et system, som omhandlet i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013, som bekræftet af ECB ved en offentlig meddelelse, og indtil ECB har offentliggjort en meddelelse om, at fejlen er udbedret, bør ECB foretage en vurdering af dette svigt, og de kompetente nationale myndigheder bør anvende konklusionerne i ECB's vurdering og benytte valgmuligheden fastsat i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013. I tilfælde heraf:
 - a) behøver kreditinstitutter ikke at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 378 og 379 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - b) anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen, hvis en modpart i denne situation undlader at afvikle en handel.
- 3.2. Hvis en kompetent national myndighed planlægger at offentligøre en meddelelse, som bekræfter omfattende svigt i et system, som omhandlet i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør den samarbejde med ECB herom før offentliggørelsen af en sådan meddelelse.

IV.

Institutsikringsordninger

1. Artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i institutter, som falder ind under institutsikringsordninger
 - 1.1. Hvis der er ansøgt om tilladelse til ikke at fratække beholdninger af kapitalgrundlagsinstrumenter, bør de kompetente nationale myndigheder anvende de specifikationer, som er fastsat i afsnit II, kapitel 4, stk. 4, i ECB's vejledning, for at vurdere, hvorvidt kravene fastsat i artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.
 - 1.2. En kompetent national myndighed kan tillade en institutsikringsordning at indsende en ansøgning om tilladelse i henhold til artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 på vegne af alle mindre signifikante institutter, som er medlem af ordningen. I dette tilfælde kan den kompetente nationale myndighed udstede en afgørelse om tilladelse i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på alle de mindre signifikante institutter, som fremgår af ansøgningen.

V.

Likviditet

1. Artikel 420, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Udgående pengestrømme
 - 1.1. I overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2016/445 bør de kompetente nationale myndigheder fastsætte en udgående pengestrømsats på 5 % for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter, som omhandlet i artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013 og i tilhørende bilag I, til kreditinstitutternes vurdering af udgående pengestrømme. En kompetent national myndighed bør kræve, at kreditinstitutterne indberetter tilsvarende udgående pengestrømme til den i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽¹⁾.
 - 1.2. Som undtagelse fra stk. 1.1 kan en kompetent national myndighed fastsætte en udgående pengestrømsats på under 5 % på grundlag af statistisk dokumentation for mindre signifikante institutter, som er etableret i den pågældende medlemsstat.

VI.

Finansielt tilsyn

1. Artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU: Kombineret af risiko- og revisionsudvalg
 - 1.1. Med hensyn til mindre signifikante institutter (herunder kreditinstitutter, der er datterselskaber i en koncern), som ikke betragtes som signifikante i henhold til artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente nationale myndigheder udøve valgmuligheden med henblik på at tillade kombinationen af risiko- og revisionsudvalgene.
 - 1.2. De kompetente nationale myndigheder bør foretage vurderingen af signifikans, som omhandlet i artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, på grundlag af størrelsen, den interne organisation og arten, rækkevidden og kompleksiteten af kreditinstituttets aktiviteter i overensstemmelse med vurderingsspecifikationerne fastsat i afsnit II, kapitel 11, stk. 3, i ECB's vejledning.
 - 1.3. Hvis den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2013/36/EU, allerede fastsætter kriterier udover de specifikationer, der er fastsat i afsnit II, kapitel 11, stk. 3, i ECB's vejledning, bør de kompetente nationale myndigheder anvende de kriterier, der er fastsat i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

2. Artikel 115, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU: Bilateral aftale om tilsynet med kreditinstitutter i de ikkedeltagende medlemsstater

2.1. Da ECB har kompetence til at meddele den indledende tilladelse til kreditinstitutter inden for SSM, og de kompetente nationale myndigheder har kompetence til at udøve tilsyn med mindre signifikante institutter, bør de kompetente nationale myndigheder meddele ECB deres plan om at overdrage ansvaret for det direkte tilsyn med mindre signifikante institutter til den kompetente myndighed, som meddelte tilladelsen og fører tilsyn med det mindre signifikante instituts moderselskab, eller overtage ansvaret for at føre direkte tilsyn med det kreditinstitut, som er datterselskab, med tilladelse i en anden medlemsstat. Som kompetent myndighed med ansvar for at meddele tilladelse til kreditinstitutter samarbejder ECB med den relevante kompetente nationale myndighed om etableringen af en bilateral aftale om overdragelsen eller overtagelsen af tilsynsforpligtelser på vegne af den kompetente nationale myndighed, som har ansvaret for det løbende tilsyn med moder- eller datterselskabet inden for de deltagende medlemsstater.

2.2. Stk. 2.1 finder anvendelse i følgende situationer:

- a) en kompetent national myndighed overvejer at overdrage ansvaret for det direkte tilsyn med et mindre signifikant institut til den kompetente nationale myndighed, som meddelte tilladelse og fører tilsyn med moderselskabet, og
- b) en kompetent national myndighed har i sin egenskab af direkte tilsynsmyndighed for et moderselskab, som er et kreditinstitut, tilstræbt eller anmodet om overtage ansvaret for tilsynet med et kreditinstitut, som er datterselskab, med tilladelse i en anden medlemsstat.

TREDJE DEL

VALGMULIGHEDER OG SKØN UDØVET I DE ENKELTE TILFÆLDE, HVOR EN FÆLLES FREMGANGSMÅDE BØR ANVENDES I RELATION TIL ALLE KREDITINSTITUTTER

VII.

De valgmuligheder og skøn, som skal udøves i de enkelte tilfælde, hvor en fælles fremgangsmåde bør anvendes i relation til signifikante og mindre signifikante institutter, fremgår af bilaget. De kompetente nationale myndigheder bør udøve disse valgmuligheder og skøn i relation til mindre signifikante institutter i overensstemmelse med den referencetabel, der fremgår af bilaget.

FJERDE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

VIII.

Afsluttende bestemmelse

Denne henstilling er rettet til de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. april 2017.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
--	--

Konsolideret tilsyn og undtagelser fra tilsynsmæssige krav

Artikel 7, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Kapitalundtagelser	Afsnit II, kapitel 1, stk. 3, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likviditetsundtagelser	Afsnit II, kapitel 1, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 9 i forordning (EU) nr. 575/2013: Individuel konsolideringsmetode	Afsnit II, kapitel 1, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 1, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Værdiansættelse af aktiver og ikkebalanceførte poster — anvendelse af internationale regnskabsstandarder til tilsynsmæssige formål	Afsnit II, kapitel 1, stk. 8, i ECB's vejledning

Kapitalgrundlag

Artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i forsikringselskaber	Afsnit II, kapitel 2, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af beholdninger i enheder i den finansielle sektor	Afsnit II, kapitel 2, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 78, stk. 1, litra b) i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af kapitalgrundlag — overskydende kapitalmargenkrav	Afsnit II, kapitel 2, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Fradrag af kapitalgrundlag — gensidige selskaber, sparekasser og andelselskaber	Afsnit II, kapitel 2, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelse for hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af en enhed med særligt formål	Afsnit II, kapitel 2, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013: Minoritetsinteresser omfattet af konsolideret egentlig kernekapital	Afsnit II, kapitel 2, stk. 10, i ECB's vejledning

Kapitalkrav

Artikel 113, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013: beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb — gruppeinterne eksponeringer	Afsnit II, kapitel 3, stk. 3, i ECB's vejledning
Artikel 162, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Eksponeringernes løbetid	Afsnit II, kapitel 3, stk. 5, i ECB's vejledning

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
Artikel 225, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Egne estimater af volatilitetsjusteringer	Afsnit II, kapitel 3, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 243, stk. 2, og andet afsnit af artikel 244, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Væsentlig risikooverførsel	Afsnit II, kapitel 3, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 283, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Gen-nemførelse af metoden med interne modeller	Afsnit II, kapitel 3, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 284, stk. 4 og 9, i forordning (EU) nr. 575/2013: Beregning af eksponeringsværdien for modpartsrisikoen	Afsnit II, kapitel 3, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 311, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Mar-kedsrisiko (eksponeringer mod centrale modparter)	Afsnit II, kapitel 3, stk. 11, i ECB's vejledning
Artikel 366, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013: Beregning af value-at-risk-nummeret	Afsnit II, kapitel 3, stk. 12, i ECB's vejledning

Institutsikringsordninger

Artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013: Likvidi-tetsundtagelser for medlemmer af institutsikringsordninger	Afsnit II, kapitel 4, stk. 3, i ECB's vejledning
---	--

Store eksponeringer

Artikel 396, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Opfyl-delse af kravene til store eksponeringer	Afsnit II, kapitel 5, stk. 3, i ECB's vejledning
---	--

Likviditet

Artikel 422, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 29 i delegeret forordning (EU) 2015/61: Koncernin-terne udgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 11, i ECB's vejledning
Artikel 425, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 34 i delegeret forordning (EU) 2015/61: Koncernin-terne indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 15, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Spredning af beholdninger af likvide aktiver	Afsnit II, kapitel 6, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 3, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/61: Forvaltning af likvide aktiver	Afsnit II, kapitel 6, stk. 6, i ECB's vejledning
Artikel 8, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Valutamismatch	Afsnit II, kapitel 6, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 10, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Haircuts i særligt dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet	Afsnit II, kapitel 6, stk. 7, i ECB's vejledning

Retsgrundlag for valgmuligheden og/eller skønnet	Anbefalet fremgangsmåde: Konsistens med hensyn til politikken vedrørende valgmuligheder og skøn for signifikante institutter
Artikel 24, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Multiplikator for detailindskud, som er omfattet af en indskudsgarantiordning	Afsnit II, kapitel 6, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 25, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Højere udgående pengestrømsats	Afsnit II, kapitel 6, stk. 9, i ECB's vejledning
Artikel 26, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Udgående pengestrømme med indbyrdes afhængige indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 30, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Supplerende udgående sikkerhedsstrømme fra nedjusteringsudlødere	Afsnit II, kapitel 6, stk. 12, i ECB's vejledning
Artikel 33, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Loft på indgående pengestrømme	Afsnit II, kapitel 6, stk. 13, i ECB's vejledning
Artikel 33, stk. 3, 4 og 5, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Specialiserede kreditinstitutter	Afsnit II, kapitel 6, stk. 14, i ECB's vejledning

Gearing

Artikel 429, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013: Udelukkelse af koncerninterne eksponeringer fra beregningen af gearingsmålene	Afsnit II, kapitel 7, stk. 3, i ECB's vejledning
--	--

Generelle krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut

Artikel 21, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 9, stk. 1, i ECB's vejledning
---	--

Ledelsessystemer og finansielt tilsyn

Artikel 88, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Kombineret af formandens og den administrerende direktørs funktioner	Afsnit II, kapitel 11, stk. 4, i ECB's vejledning
Artikel 91, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU: Supplerende bestyrelsesposter	Afsnit II, kapitel 11, stk. 5, i ECB's vejledning
Artikel 108, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU: Proces til vurdering af den interne kapital for kreditinstitutter, som er fast knyttet til et centralt organ	Afsnit II, kapitel 11, stk. 7, i ECB's vejledning
Artikel 111, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU: Tilsyn med finansielle holdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder med en del af koncernen i de ikke-deltagende medlemsstater	Afsnit II, kapitel 11, stk. 8, i ECB's vejledning
Artikel 117 og 118 i direktiv 2013/36/EU: Samarbejdsforpligtelser	Afsnit II, kapitel 11, stk. 10, i ECB's vejledning
Artikel 142 i direktiv 2013/36/EU: Kapitalbevaringsplaner	Afsnit II, kapitel 11, stk. 13, i ECB's vejledning